

Administratīvā apgabaltiesa

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2025.gada 30.oktobrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese referente Daiga Lubāne, tiesneši Inga Juhņeviča-Knoka un Ojārs Priedītis,

rakstveida procesā izskatīja apvienoto administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību “/nosaukums A/” pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru sabiedrībai ar ierobežotu atbildību “/nosaukums A/” tiktu piešķirts atbalsts apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai par 2021.gada janvāri un februāri, sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību “/nosaukums A/” apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2022.gada 14.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk – dienests), izskatot pieteicējas SIA “/nosaukums A/” 2021.gada 25.marta un 9.aprīļa iesniegumus, ar 2021.gada 23.aprīļa lēmumu Nr.33.17-3/17.9.1/36683 un 2021.gada 17.jūnija lēmumu Nr.33.17-3/17.9.1/64328 atteica piešķirt pieteicējai atbalstu apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai attiecīgi par 2021.gada janvāri un februāri.

[2] Administratīvais process iestādē noslēdzās ar dienesta ģenerāldirektora 2021.gada 9.jūnija lēmumu Nr.33.17-6/22.13/6589 un 2021.gada 23.jūlija lēmumu Nr.33.17-6/22.13/8163 (turpmāk – lēmumi), ar kuriem zemākas iestādes lēmumi atstāti negrozīti. Lēmumos norādīts šāds pamatojums.

[2.1] Dienests konstatēja, ka pieteicējas apgrozījums 2021.gada janvārī, salīdzinot ar mēneša vidējo apgrozījumu 2020.gada augustā, septembrī un oktobrī, ir samazinājies par 14,53 %, savukārt, salīdzinot ar apgrozījumu 2019.gada janvārī vai 2020.gada februārī, ir konstatējams apgrozījuma palielinājums.

Pieteicējas apgrozījums 2021.gada februārī, salīdzinot ar mēneša vidējo apgrozījumu 2020.gada augustā, septembrī un oktobrī, ir samazinājies par 47,55 %, savukārt salīdzinot ar apgrozījumu 2019.gada februārī vai 2020.gada februārī, ir konstatēts apgrozījuma pieaugums.

Ievērojot minēto, pieteicēja neatbilst Ministru kabineta 2020.gada 10.novembra noteikumu Nr.676 “Noteikumi par atbalstu Covid-19 krīzes skartajiem uzņēmumiem apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai” (turpmāk – Atbalsta noteikumi) 4.2.1. un 4.2.4.apakšpunktos noteiktajiem nosacījumiem.

[2.2] Atbildot uz pieteicējas argumentu, ka dienests nepamatoti apgrozījuma krituma noteikšanai izmantoja pievienotās vērtības nodokļa deklarāciju datus, dienests norādīja, ka Atbalsta noteikumu sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojumā (anotācijā) nav ietverts skaidrojums, kā ir nosakāms uzņēmuma apgrozījums. Šāds skaidrojums ir ietverts Ministru kabineta 2021.gada 27.maija noteikumu Nr.334 “Grozījumi Ministru kabineta 2020.gada 10.novembra noteikumos Nr.676 “Noteikumi par atbalstu Covid-19 krīzes skartajiem uzņēmumiem

apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai”” (turpmāk –Atbalsta noteikumu 2021.gada 27.maija grozījumi), ar kuriem Atbalsta noteikumi papildināti ar 4.³punktu, sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojumā (anotācija), par 4.³punkta iekļaušanu paskaidrots, ka praksē, ņemot vērā uzņēmumu individuālo grāmatvedības politiku un no tās izrietošo darījumu noformēšanu, var atšķirties konkrētā perioda uzņēmuma apgrozījuma krituma rezultāts, tādējādi ietekmējot granta atbalsta saņemšanu. Tātad Ministru kabinets ir precizējis sākotnējo tiesību normu, lai novērstu atšķirīgu tās tulkošanu, kas nemaina normatīvā akta regulējumu pēc būtības, tas ir, nemaina apgrozījuma aprēķināšanas principus. Līdz ar to dienests, vērtējot Atbalsta noteikumu 4.2.apakšpunkta nosacījumu par apgrozījuma kritumu, pamatoti ņēma vērā darījumu apjomu (apgrozījumu), kurš ir uzrādīts pieteicējas pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās, nevis grāmatvedības uzskaites reģistros vai peļņas vai zaudējumu aprēķinos.

[3] Pieteicēja vērsās tiesā ar pieteikumiem par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, kuros norādīti šādi argumenti.

[3.1] Dienesta norādītais apgrozījums nav pieteicējas apgrozījums, bet gan pievienotās vērtības nodokļa taksācijas perioda deklarācijas kopējā darījumu vērtība, kas sastāv no pieteicējas apgrozījuma, no pircējiem saņemtā avansa un citiem saimnieciskās darbības darījumiem (piemēram, atgriezeniskie līzings darījumi).

[3.2] Pieteicēja 2021.gada janvārī iegādājās ražošanas darbagaldu no Somijas un noslēdza atgriezeniskā līzings darījumu ar SIA “/nosaukums B/”. Ražošanas galda pārdošanas darījums līzings devējam pievienotās vērtības nodokļa 2021.gada janvāra deklarācijā ir iekļauts kopējā darījuma vērtībā (tāpat kā pircēju avansa maksājumi), bet tas neveido pieteicējas apgrozījumu (ieņēmumus no produkcijas vai preču pārdošanas).

[3.3] Atbalsta noteikumu 2021.gada 27.maija grozījumu sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojumā (anotācija) ir norādīts, ka ar minēto noteikumu projektu tiek tehniski precizēta norma atbalsta apmēram, lai rastu nepārprotamu aprēķinu, kā veidojas atbalsta summa par mēnešiem pēc ārkārtas situācijas atcelšanas, tas ir, par 2021.gada maija un jūnija mēnesi. Ievērojot minēto, likumdevējs ir skaidri noteicis, ka, nosakot apgrozījumu, pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas datus ņem vērā tikai sākot no 2021.gada jūnija, bet līdz 2021.gada maijam aprēķinos izmanto reālo apgrozījumu, nevis pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas 40.rindā norādīto kopējo darījumu vērtību.

[3.4] Pieteicējai bija tiesības palauties, ka likumdevējs nemainīs apgrozījuma aprēķināšanas principus par mēnešiem, par kuriem jau ir iesniegts atbalsta pieprasījums. Turklāt, ja ar grozījumiem likumdevējs bija plānojis noteikt, ka arī pirms grozījumu pieņemšanas ikmēneša apgrozījuma aprēķina pamatā ir jāņem pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas dati, tam skaidri un nepārprotami bija jābūt ierakstītam attiecīgo noteikumu grozījumos.

[3.5] Saskaņā ar dienesta vadlīnijām par atbalstu Covid-19 krīzes skartajiem uzņēmumiem apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai, ja nodokļu maksātājs iesniegumā ir norādījis apgrozījumu atbilstoši uzņēmuma grāmatvedības politikā noteiktajiem ieņēmumu atzīšanas principiem un tiek konstatēta būtiska neatbilstība starp nodokļu maksātāja norādīto un dienesta konstatēto informāciju par apgrozījuma apmēru un atbilstoši dienesta vērtējumam nodokļu maksātājs nevar pretendēt uz atbalstu, tad dienests sazinās ar nodokļu maksātāju un pieprasa skaidrojumu. Ievērojot minēto, dienests ir pieļāvis iespēju, ka apgrozījums var tikt norādīts atbilstoši uzņēmuma grāmatvedības politikā noteiktajiem ieņēmumu atzīšanas principiem. Līdz ar to var pastāvēt neatbilstība starp nodokļu maksātāja norādīto un dienesta konstatēto informāciju par apgrozījuma apmēru.

[3.6] Nosakot apgrozījumu, par pamatu ņemot pievienotās vērtības nodokļa deklarāciju 40.rindu, netiek sasniegts Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likumā noteiktais mērķis – Covid-19 izraisītā krīzes pārvarēšana, lai nodrošinātu sabiedrības ekonomiskās situācijas uzlabošanu un veicinātu valsts tautsaimniecības stabilitāti.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2022.gada 14.aprīļa spriedumu pieteikumi noraidīti. Spriedumā norādīti šādi motīvi.

[4.1] Dienests secināja, ka pieteicēja neatbilst nevienam no Atbalsta noteikumu 4.2.apakšpunktā noteiktajiem atbalsta saņemšanas nosacījumiem un atteica tā piešķiršanu. Dienests, vērtējot pieteicējas atbilstību

Atbalsta noteikumu nosacījumiem, ņēmis vērā attiecīgo taksācijas periodu pievienotās vērtības nodokļa deklarāciju 40.rindā norādītās kopējās darījumu vērtības. Dienests secinājis, ka pieteicējas apgrozījums 2021.gada janvārī (460 723,91euro), salīdzinot ar mēneša vidējo apgrozījumu 2020.gada augustā, septembrī un oktobrī, ir krities par 14,53 %, bet 2021.gada februārī (282 713,68euro) – par 47,55 %. Tomēr apgrozījums atbalsta mēnešos, salīdzinot ar apgrozījumu attiecīgi 2019.gada janvārī un februārī un 2020.gada janvārī un februārī, ir palielinājies.

[4.2] Pieteicēja uzskata, ka dienests nepamatoti izmantojis pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas 40.rindā norādīto kopējo darījumu vērtību, jo tajā iekļauti ne tikai dati par mēneša apgrozījumu no pamatdarbības, bet arī dati par atgriezeniskā līzinga līguma noslēgšanu un saņemtie avansa maksājumi. Savukārt atbilstoši grāmatvedības politikā noteiktajiem uzskaites un ieņēmumu atzīšanas principiem atgriezeniskā līzinga darījums neveido uzņēmuma neto apgrozījumu un darījuma rezultātā iegūtie naudas līdzekļi nav uzskaitāmi par saimnieciskās darbības ieņēmumiem. Pieteicēja uzskata, ka jēdziena “uzņēmuma apgrozījums” saturs ir konstatējams, ņemot vērā Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likuma 41.pantā noteikto.

Tiesa pieteicējai nepiekrīta. No likuma “Par nodokļiem un nodevām” 32.⁵panta pirmās un otrās daļas, likuma “Par grāmatvedību” 8.panta piektās daļas, 9.panta pirmās daļas un 13.panta piektās un sestās daļas (*likums bija spēkā līdz 2021.gada 31.decembrim*) un Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likuma 3.panta pirmās un trešās daļas normām tiesa secināja, ka nodokļu un grāmatvedības jomā ar jēdzienu “apgrozījums” saprot ieņēmumus. Tātad ne tikai pieteicējas ieņēmumus no tās pamatdarbības, bet arī dažādus citus ieņēmumus, kas nav norādīti postenī “neto apgrozījums” vai citos attiecīgajos ieņēmumu posteņos un kas radušies saimnieciskās darbības rezultātā vai izriet no tās.

Līdz ar to arī ieņēmumi no atgriezeniskā līzinga darījuma ietilpst Atbalsta noteikumu 4.2.apakšpunktā ietvertā jēdziena “uzņēmuma apgrozījums” saturā. Šo secinājumu apstiprina arī Atbalsta noteikumu 4.¹punkts (*stājās spēkā 2021.gada 4.martā*), kas noteic, ka, aprēķinot apgrozījuma kritumu, neņem vērā šajos noteikumos noteikto iepriekš saņemtā atbalsta apmēru. Proti, ja jēdziena “uzņēmuma apgrozījums” saturā ietilptu tikai ieņēmumi no uzņēmuma pamatdarbības, tad noteikumu izdevējam nebūtu pamata noteikumos ietvert šādu nosacījumu. Turklāt atgriezeniskā līzinga rezultātā pieteicēja ieguvusi papildu finansējumu jeb apgrozāmos līdzekļus, ar mērķi tos izmantot savā saimnieciskajā darbībā, tādēļ šo līdzekļu neņemšana vērā būtu pretēja konkrētā atbalsta mērķim.

[4.3] Saskaņā ar Atbalsta noteikumu 10.punktu dienests, pamatojoties uz uzņēmuma iesniegumā norādīto informāciju, pieņem lēmumu. Tomēr tas nenozīmē, ka dienestam nav pienākums pārbaudīt uzņēmuma sniegto informāciju, pamatojoties uz ticamiem pierādījumiem.

Pieteicēja ir pievienotās vērtības nodokļa maksātāja, kuras pienākums saskaņā ar Pievienotās vērtības likuma 117.panta pirmo daļu ir pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas iesniegšana dienestā, lai tas savukārt varētu veikt pieteicējas saimnieciskās darbības pārbaudi, tostarp dienesta administrētā pievienotās vērtības nodokļa aprēķina pareizību. Tādējādi tieši pievienotās vērtības nodokļa deklarācija, kurā ir jābūt atspoguļotai patiesai informācijai par attiecīga mēneša kopējo darījumu vērtību, ir pierādījums, kuru dienests pamatoti izmantojis, vērtējot pieteicējas atbilstību konkrētā atbalsta saņemšanas nosacījumiem.

To apstiprinājis arī Ministru kabinets Atbalsta noteikumu 2021.gada 27.maija grozījumu anotācijā. Savukārt ar 2021.gada 8.jūniju precizējumi iekļauti Atbalsta noteikumu 4.³punktā, kas paredz, ka, nosakot apgrozījuma kritumu, dienests ņem vērā pievienotās vērtības nodokļa deklarācijā norādīto taksācijas perioda kopējo darījumu vērtību.

Tiesa atzina, ka dienests, vērtējot pieteicējas atbilstību Atbalsta noteikumu 4.2.apakšpunktā noteiktajiem atbalsta saņemšanas nosacījumiem, pamatoti ņēmis vērā pievienotās vērtības nodokļa deklarācijā norādīto taksācijas perioda kopējo darījumu vērtību. Tādējādi tiesa nekonstatēja priekšnoteikumus pieteicējai labvēlīga administratīvā akta izdošanai, ar kuru tai piešķirtu atbalstu apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai par 2021.gada janvāri un februāri.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norādīti šādi argumenti.

[5.1] Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā atzīts, ka atgriezeniskā līzinga (pārdošanas un atpakaļnomas) darījumi nevar tikt kvalificēti kā preču piegādes. To pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā un tas ir novedis pie lietas nepareizas izspriešanas.

[5.2] Apgrozāmie līdzekļi nav tas pats, kas apgrozījums. Kritērijs ir apgrozījums, lai nodrošinātu apgrozāmo līdzekļu plūsmu. Pēc būtības apgrozāmie līdzekļi ir bilances aktīvs, kas sastāv no izejvielām, gataviem ražojumiem un precēm pārdošanai, debitoriem (pircēju un pasūtītāju parādiem), citiem debitoriem, nākamo periodu izmaksām un naudas. Savukārt apgrozījums tiek atspoguļots peļņas vai zaudējumu aprēķinā – neto apgrozījums. Apgrozījums ir ieņēmumi no preču pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas, no kuriem atskaitītas tirdzniecības atlaides, kā arī pievienotās vērtības nodoklis.

[5.3] Likuma “Par nodokļiem un nodevām” 32.⁵ panta pirmā un otrā daļa ne uz pieteicēju, ne uz konkrēto strīdus gadījumu neattiecas, jo pieteicēja nav finanšu iestāde, kā arī lietā nepastāv strīds par starptautiskās uzņēmumu grupas pārskatu neiesniegšanu.

Likuma “Par grāmatvedību” 8.panta piektā daļa ir izslēgta ar 1999.gada 8.jūlija likumu. Minētā likuma 9.panta pirmā daļa nav attiecināma uz pieteicēju, jo pieteicēja nav individuālais komersants, individuālais uzņēmumus, zemnieku vai zvejnieku saimniecība.

No Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likuma 3.panta pirmās un trešās daļas izriet, ka nodokļu un grāmatvedības jomā ar jēdzienu “apgrozījums” saprot ieņēmumus. Minētā likuma 3.panta trešā daļa nav attiecināma uz pieteicēju, jo pieteicēja nav individuālais uzņēmums, zemnieku un zvejnieku saimniecība, kura var sagatavot gada pārskatu, ievērojot šā likuma noteikumus, arī tad, ja to apgrozījums (ieņēmumi) no saimnieciskās darbības iepriekšējā gadā nepārsniedz 300 000 *euro*.

Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likuma 7.panta otro daļu, 41.panta pirmo un otro daļu, kas noteic, ka postenī “pārējie saimnieciskās darbības ieņēmumi” norāda dažādus citus ieņēmumus (piemēram, gūto peļņu no ilgtermiņa ieguldījumu objektu atsavināšanas). Pieteicēja no atgriezeniskā līzinga darījuma nav nopelnījusi nevienu centu, jo tieši par tādu summu, par kādu pamatlīdzeklis tika iegādāts, tas tālāk tika pārdots līzinga pakalpojumu sniedzējam.

[6] Dienests paskaidrojumā par apelācijas sūdzību uzskata to par nepamatotu un norāda turpmāk minēto.

[6.1] Tiesa, interpretējot tiesību normas, pamatoti secinājusi, ka nodokļu un grāmatvedības jomā ar jēdzienu “apgrozījums” saprot ieņēmumus. Tātad ne tikai ieņēmumus no uzņēmuma pamatdarbības, bet arī dažādus citus ieņēmumus, kas nav norādīti postenī “neto apgrozījums” vai citos attiecīgajos ieņēmumu posteņos un kas radušies saimnieciskās darbības rezultātā vai izriet no tās. Šādu pozīciju apstiprina arī likumdevējs, veicot grozījumus Atbalsta noteikumos.

[6.2] Eiropas Savienības Tiesas spriedumā lietā C-201/18 izteiktās atziņas nav attiecināmas uz šo lietu, jo minētajā lietā ir atšķirīgi faktiskie apstākļi. Proti, nodokļu maksātājs veica savstarpējus darījumus ar finanšu iestādi, izmantojot nekustamo īpašumu, lai palielinātu likviditāti. Konkrētie darījumi tika kvalificēti kā finanšu darījumi, kas ir ārpus pievienotās vērtības nodokļa piemērošanas tvēruma.

Savukārt pieteicējas gadījumā ir notikusi pamatlīdzekļa iegāde, iegūstot finansējumu no kredītiestādes. Šo atšķirību pieteicēja ir pati iezīmējusi apelācijas sūdzībā, norādot, ka konkrētais līzinga paveids var būt piemērots ne tikai, lai iegūtu papildus naudas līdzekļus, bet arī lai iegūtu līdzekļus pamatlīdzekļa iegādei. Jāņem vērā, ka pievienotās vērtības nodokļa piemērošanas kontekstā primāra nozīme tiek piešķirta tam, kāda ir darījuma būtība no piegādātāja puses.

[6.3] Pieteicējas norādēm par paša kapitāla noteikšanas principiem nav nozīmes strīda izšķiršanā, jo tas nav lietā izšķiramais jautājums.

Motīvu daļa

[7] Rakstveida procesā pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus un procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas apelācijas sūdzība ir pamatota un pieteikumi ir apmierināmi.

Par pieteikuma priekšmetu

[8] Eiropas Savienības Tiesa ir atzinusi, ka Eiropas Komisijas atļautā valsts atbalsta shēmā ietilpstošs individuāls atbalsts ir “piešķirts” dienā, kad valsts kompetentā iestāde ir nepamatoti atteikusies to piešķirt privātpersonai, kas to bija pieprasījusi tā piešķiršanai paredzētajā termiņā, ja pēc šā termiņa beigām ar tiesas nolēmumu konstatēts šā atteikuma prettiesiskums (*2025.gada 3.jūlija sprieduma lietā “TOODE”, C-653/23, ECLI:EU:C:2025:517*, 29. un 30.punkts). Tiesa arī nosprieda, ka valsts atbalsts ir uzskatāms par piešķirtu no brīža, kad saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem atbalsta saņēmējam ir piešķirtas skaidras tiesības to saņemt – līdz ar to attiecīgo līdzekļu faktiskā izmaksa nav izšķiroša. Tādējādi Padomes 2015.gada 13.jūlija Regulas (ES) 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108.panta piemērošanai 1.panta “b” punkta “ii” apakšpunkta izpratnē par “pastāvošu atbalstu” ir kvalificējams individuāls atbalsts, kas uzskatāms par piešķirtu datumā, kad kompetentā iestāde ir nepamatoti atteikusies to piešķirt privātpersonai, kura bija to pieprasījusi tā piešķiršanai paredzētajā termiņā, bet kas šai privātpersonai tiek izmaksāts, izpildot labvēlīgu administratīvo aktu, kurš izdots, jo tiesa to ir uzdevusi nolēmumā, ar ko pēc šā termiņa beigām konstatēts šā atteikuma prettiesiskums (*turpat*, 34. un 37.punkts).

Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka neskatoties uz Eiropas Komisijas 2020.gada 19.marta paziņojumā “Pagaidu regulējums valsts atbalsta pasākumiem, ar ko atbalsta ekonomiku pašreizējā Covid-19 uzliesmojuma situācijā” noteikto termiņu atbalsta piešķiršanai līdz 2022.gada 30.jūnijam, pēc šī termiņa atbalsta piešķiršana ir pieļaujama, ja dienests ir nepamatoti atteicies to piešķirt personai, kura bija to pieprasījusi tā piešķiršanai paredzētajā termiņā, ja pēc šī termiņa ir konstatēts dienesta atteikuma prettiesiskums.

Apgabaltiesa konstatē, ka pieteicēja 2021.gada 25.martā vērsās dienestā ar iesniegumu atbalsta saņemšanai apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai par 2021.gada janvāri (*lietas 1.sējuma 62.-66.lapa*), kā arī 2021.gada 9.aprīlī ar iesniegumu par 2021.gada februāri (*lietas 2.sējuma 29.-31.lapa*). Līdz ar to lietā ir pieļaujams prasījums par pieteicējai labvēlīga administratīvā akta izdošanu – atbalsta piešķiršana apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai.

Tālāk apgabaltiesai jāpārbauda, vai attiecībā uz pieteicēju izpildās priekšnoteikumi atbalsta saņemšanai apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai par 2021.gada janvāri un februāri (*turpmāk kopā – atbalsta mēneši*).

[9] Lietā pastāv strīds, vai pieteicēja atbilst atbalsta saņemšanas nosacījumiem. Proti, pieteicējas iebildumi būtībā vērsti uz to, ka dienests nepareizi noteica pieteicējas apgrozījuma apmēru atbalsta mēnešos.

Pieteicēja iesniegumos dienestam norādīja, ka atbalsts tiek pieprasīts saskaņā ar Atbalsta noteikumu 4.2.1.apakšpunktu.

Senāts līdzīgā lietā ir atzinis, ka lietā ir piemērojami Atbalsta noteikumi redakcijā, kas bija spēkā uz pieteicējas iesnieguma iesniegšanas brīdi (*Senāta 2025.gada 23.oktobra sprieduma lietā Nr.SKA-90/2025, ECLI:LV:AT:2025:1023.A420210121.12.S*, 10.punkts).

Atbalsta noteikumu 4.2.1.apakšpunktu (*šeit un turpmāk tiesību normas redakcijā, kas bija spēkā no 2021.gada 4.marta līdz 7.jūnijam*) noteica, ka atbalstu apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai var saņemt uzņēmums, kam atbalsta perioda mēnesī apgrozījums ir krities vismaz par 20 %, salīdzinot ar vidējo apgrozījumu 2020.gada augustā, septembrī un oktobrī kopā, un atbalsta perioda mēnesī apgrozījums krities vismaz par 30 %, salīdzinot ar apgrozījumu 2019. vai 2020.gada atbilstošajā mēnesī.

[10] Apgabaltiesa konstatē, ka 2021.gada 25.martā un 9.aprīlī, kad pieteicēja iesniedza iesniegumus atbalsta piešķiršanai, Atbalsta noteikumi nenoteica, no kādiem avotiem tiek ņemta informācija aprēķinam par apgrozījuma

kritumu.

Senāts līdzīgā lieta atzinis, ka, tā kā Pievienotās vērtības nodokļa likumā un citos normatīvajos aktos nav normu par apgrozījuma noteikšanu, Atbalsta noteikumos ar terminu “apgrozījums” sākotnēji bija domāts tieši neto apgrozījums Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likuma izpratnē. Savukārt, ņemot vērā, ka uzņēmumu gada pārskatos un pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās iekļaujamā informācija atšķiras, nav pamata atzīt, ka pirms Atbalsta noteikumu 2021.gada 27.maija grozījumu pieņemšanas apgrozījuma noteikšanā dienestam bija tiesības izmantot pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās iekļauto informāciju (*Senāta 2025.gada 23.oktobra sprieduma lietā Nr.SKA-90/2025, [ECLI:LV:AT:2025:1023.A420210121.12.S](#), 12.punkts*).

Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst par pamatotu pieteicējas argumentu, ka dienests nepamatoti apgrozījuma noteikšanai izmantojis pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas 40.rindā norādīto kopējo darījumu vērtību.

Par atgriezenisko līzingu

[11] Pieteicēja argumentē, ka atbilstoši grāmatvedības politikā noteiktajiem uzskaites un ieņēmumu atzīšanas principiem atgriezeniskā līzings darījumi neveido uzņēmuma neto apgrozījumu un šo darījumu rezultātā iegūtie naudas līdzekļi nav saimnieciskās darbības ieņēmumi.

Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka neto apgrozījums ir ieņēmumi no produkcijas vai preču pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas, no kuriem atskaitīta tirdzniecības atlaide un citas piešķirtās atlaides, kā arī pievienotās vērtības nodoklis un citi nodokļi, kas tieši saistīti ar apgrozījumu.

Šā panta otrā daļa noteic, ka postenī “pārējie saimnieciskās darbības ieņēmumi” norāda dažādus citus ieņēmumus (piemēram, gūto peļņu no ilgtermiņa ieguldījumu objektu atsavināšanas vai no ārvalstu valūtas kursu svārstībām, ieņēmumus no saņemtajām apdrošināšanas atlīdzībām, no saņemtās finanšu palīdzības vai finansiālā atbalsta), kas nav norādīti postenī “neto apgrozījums” vai citos attiecīgajos ieņēmumu posteņos un kas radušies saimnieciskās darbības rezultātā vai izriet no tās.

No minētā izriet, ka neto apgrozījumu veido tikai ieņēmumi no produkcijas vai preču pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas. Savukārt citi ieņēmumi, kas radušies saimnieciskās darbības rezultātā, bet nav saistīti ar preču pārdošanu, norādāmi postenī “pārējie saimnieciskās darbības ieņēmumi” un netiek ieskaitīti neto apgrozījumā.

Ievērojot minēto, apgabaltiesai jāpārbauda, vai atgriezeniska līzings darījuma rezultātā iegūtie naudas līdzekļi ir uzskatāmi par ieņēmumiem no produkcijas vai preču pārdošanas.

[12] Apgabaltiesa konstatē, ka dienests nav apšaubījis faktu, ka pieteicēja līzings devējam pārdeva tās pamatlīdzekli – ražošanas darbagaldu – un ka no līzings devēja saņēma rēķinu par ražošanas darba galda lietošanu par tādu pašu summu, par kādu pamatlīdzeklis ir pārdots.

Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likuma 16.panta pirmā daļa noteic, ka ilgtermiņa ieguldījumi ir līdzekļi, kas paredzēti ilgai lietošanai (ilgāk par 12 mēnešiem pēc attiecīgā pārskata gada beigām) vai ieguldīti ilglietojamā īpašumā. Citi līdzekļi ir apgrozāmie līdzekļi. Šā panta ceturrtā daļa noteic, ka ilgtermiņa kreditoru sastāvā ietver tās saistību summas, kuru maksāšanas termiņš iestājas vēlāk par 12 mēnešiem pēc attiecīgā pārskata gada beigām un kuras radušās, lai finansētu ilgtermiņa ieguldījumus un apgrozāmos līdzekļus vai lai segtu saistības, un kuras nav ietveramas īstermiņa kreditoru sastāvā. Īstermiņa kreditoru sastāvā ietver tās summas, kuras nomaksājamas tuvāko 12 mēnešu laikā pēc pārskata gada beigām, un citas saistības, kas rodas uzņēmuma parastajā darbības ciklā.

Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likuma 45.panta pirmā daļa noteic, ka naudas plūsmas pārskats ir finanšu pārskatu sastāvdaļa, kuras posteņos atsevišķi norāda naudas plūsmas, kas radušās no sabiedrības pamatdarbības, ieguldīšanas darbības un no finansēšanas darbības, kā arī naudas un tās ekvivalentu pieaugumu vai

samazinājumu un atlikumus. Šā panta ceturtā daļa noteic, ka finansēšanas darbības naudas plūsma ir tāda naudas plūsma, kas rada izmaiņas sabiedrības pašu kapitāla un aizņēmumu apmērā un sastāvā.

No pieteicējas pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas par 2021.gada janvāri (*lietas 1.sējuma 215.-228.lapa*) izriet, ka pieteicēja saskaņā ar 2021.gada 1.janvāra rēķinu no Somijas uzņēmuma/nosaukums C/ iegādājās ražošanas darbagaldu par 175 440 euro (sk. *deklarācijas PVN 1 pārskata II daļas 13.rindu*). Pieteicēja pievienotās vērtības nodokļa deklarācijā piegādes darījumos deklarēja darījumu par 292 400 eurosaskaņā ar SIA “/nosaukums B/” 2021.gada 15.janvāra rēķinu Nr.21T-301035 (sk. *deklarācijas PVN 1 pārskata III daļas 234.rindu*). Vienlaikus ir deklarēts iegādes darījums ar SIA “/nosaukums B/” par 292 400eurosaskaņā ar 2021.gada 15.janvāra rēķinu Nr.SLL 33638 (sk. *deklarācijas PVN 1 pārskata I daļas 5.rindu*).

Pieteicēja apelācijas sūdzībā norāda, ka darījumi ar SIA “/nosaukums B/” ir vienots atgriezeniskā līzings darījums, kas nozīmē, ka pieteicēja pārdeva līzings devējam ražošanas darbagaldu par tādu cenu, par kādu to nopirka no Somijas uzņēmuma, un pretī saņēma naudas līdzekļus. Pieteicējas iesniegtā grāmatvedības virsgrāmatas izdruka apstiprina, ka 2021.gada janvārī pieteicēja ir saņēmusi ilgtermiņa aizņēmumu 292 400euro (*lietas 3.sējuma 37.lapa*).

Apgabaltiesa konstatē, ka pieteicējas 2021.gada pārskata sastāvā esošajā Pamatlīdzekļu kustības pārskatā norādīts, ka pieteicēja 2021.gadā noslēdza divus darījumus par pamatlīdzekļa pārdošanu un atpakaļpirkumu ar finanšu līzings nosacījumiem, saņemot naudas plūsmu 289 789euro (no kuriem 116 960 euroattiecas uz avansa maksājumu par pamatlīdzekli, kas bija samaksāts pirms 2020.gada 30.novembra) un vienu finanšu līzings darījumu 7322euro (*lietas 3.sējuma 68.lapa*).

Savukārt gada pārskata Naudas plūsmas pārskatā norādīts, ka postenī “Finansēšanas darbības naudas plūsma” norādīti saņemtie aizņēmumi 289 789 euro un izdevumi nomāto pamatlīdzekļu izpirkumam 121 331 euro. Tādējādi finansēšanas darbības neto naudas plūsma ir 168 458 euro (*lietas 3.sējuma 62.lapa*).

No 2021.gada pārskata izriet, ka pieteicējas ilgtermiņa un īstermiņa saistības arī ir palielinājušās kopsummā par 175 780euro un šo summu veido naudas plūsma 168 458 euro un viens finanšu līzings darījums 7322 euro (*lietas 3.sējuma 62.lapa*).

Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa atzīst, ka pamatlīdzekļa, kas ir paredzēts ilgstošai lietošanai, kā tas ir izskatāmajā gadījumā, iegāde no Somijas uzņēmuma ir atzīstama par ilgtermiņa ieguldījumu. Secīgi šī pamatlīdzekļa tālāka pārdošana nevar tikt kvalificēta kā preču pārdošana, jo pārdošanas objekts ir pamatlīdzeklis, nevis prece. Savukārt atgriezeniska līzings darījuma rezultātā nodibinātās pieteicējas saistības pret līzings devēju ir ilgtermiņa saistības, izņemot to saistību daļu, kas pieteicējai jāatmaksā līzings devējam 12 mēnešu laikā pēc pārskata gada beigām.

Izvērtējot pieteicējas grāmatvedībā norādīto informāciju, apgabaltiesa atzīst, ka lietas materiāli apstiprina, ka pieteicēja ir veikusi pamatlīdzekļa pārdošanas un atpakaļpirkuma darījumu, kura rezultātā pieteicējas gada pārskata bilances aktīvu daļā ir reģistrēti pamatlīdzekļi un pasīvu daļā ir palielinājušās ilgtermiņa un īstermiņa saistības.

Tādējādi pieteicēja pamatoti norāda, ka atgriezeniskais līzings ir finanšu darījums, nevis preču pārdošana klientam. Apstāklis, ka vienā no vienotā darījuma daļām pamatlīdzeklis tiek pārdots līzings devējam, nenozīmē, ka pieteicēja tādējādi gūst ieņēmumus no preču pārdošanas, jo darījuma objekts ir pamatlīdzeklis un šī darījuma rezultātā īpašumtiesību riski un labumi nepāriet uz līzings devēju. Citiem vārdiem sakot, faktiski pamatlīdzeklis paliek pieteicējas rīcībā un saņemtie naudas līdzekļi ir aizdevums, kuru pieteicēja līzings devējam atmaksās ar regulāriem maksājumiem pamatlīdzekļa lietošanas laikā.

Turklāt no Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likuma 41.panta otrās daļas kopsakarā ar 43.panta trešo daļu izriet, ka gadījumā, ja tiek atsavināts ilgtermiņa ieguldījuma objekts (kas konkrētajā gadījumā ir pamatlīdzeklis), tad peļņas vai zaudējumu aprēķinā postenī “pārējie saimnieciskās darbības ieņēmumi” norāda tikai gūto peļņu no atsavināšanas, bet, ja objekts atsavināts ar zaudējumiem, tad šos zaudējumus norāda postenī “pārējās saimnieciskās darbības izmaksas”.

Ievērojot minēto, kā nepamatots noraidāms dienesta arguments, ka nodokļu un grāmatvedības jomā ar jēdzienu “apgrozījums” saprot ne tikai ieņēmumus no pamatdarbības, bet arī dažādus citus ieņēmumus, kas nav norādīti postenī “neto apgrozījums” vai citos attiecīgajos ieņēmumu posteņos un kas radušies saimnieciskās darbības rezultātā vai izriet no tās.

Apgabaltiesa atzīst par pamatotu pieteicējas argumentu, ka ar Atbalsta noteikumos lietoto jēdzienu “apgrozījums” saprot Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likuma 41.panta pirmajā daļā noteiktos ieņēmumus no produkcijas vai preču pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas. Vienlaikus peļņas vai zaudējumu aprēķina postenī “neto apgrozījums” netiek iekļauti ieņēmumi no ilgtermiņa ieguldījumu objektu (pamatlīdzekļu) atsavināšanas un vēl jo vairāk naudas līdzekļi, kas iegūti atgriezeniska līzings darījuma rezultātā.

[13] Nav pamatots dienesta arguments, ka, vērtējot darījumu, pievienotās vērtības nodokļa piemērošanas kontekstā primāra nozīme tiek piešķirta tam, kāda ir darījuma būtība no piegādātāja puses.

Atgriezeniskais līzings ir finanšu darījuma veids, kurā uzņēmums vai privātpersona pārdod sev piederošu īpašumu (parasti nekustamo īpašumu vai tehniku) līzings sabiedrībai, un vienlaikus noslēdz līgumu par šī īpašuma nomu atpakaļ lietošanai. Tādējādi, pārdodot savu īpašumu, uzņēmums iegūst kapitālu un vienlaikus turpina lietot īpašumu par attiecīgu samaksu.

Eiropas Savienības Tiesa, vērtējot vai pārdošanas un atpakaļnomas darījums ir atzīstams par preču piegādi, ir norādījusi, ka nacionālajai tiesai jākonstatē, ka pārdošanas un atpakaļnomas darījumiem ir raksturīga, pirmkārt, kombinēta un vienlaicīga ilgtermiņa nomas tiesību piešķiršana, ko nodokļa maksātājs ir piešķīris finanšu iestādei, un, otrkārt, šīs iestādes īpašuma līzings nodokļa maksātājam. Tādēļ ir jānosaka, vai ilgtermiņa nomas tiesību piešķiršana un īpašuma līzings ir jāaplūko nošķirti vai tomēr kopsakarā. Tiesa arī ir atzinusi, ka viens vienots pakalpojums pastāv tad, ja divi vai vairāki elementi vai darbības, ko nodokļu maksātājs veicis, ir tik cieši saistīti, ka tie objektīvi veido vienotu, ekonomiski nedalāmu pakalpojumu, kura sadalīšana būtu mākslīga (2019.gada 27.marta sprieduma lietā C-201/18 “Mydibel”, [ECLI:EU:C:2019:254](#), 36.-38.punkts).

Apgabaltiesa atzīst, ka izskatāmās lietas apstākļos, pamatlīdzekļa pārdošana ir tikai viens no līzings darījuma elementiem, kam seko nākamais – aizdevuma izsniegšana un pamatlīdzekļa lietošanas tiesību piešķiršana. Tādējādi pamatlīdzekļa lietošanas attiecību nodibināšana nav nodalāma no pamatlīdzekļa pārdošanas līzings devējam. Turklāt lietošanas attiecības nozīmē arī to, ka līzings devējs nevar brīvi rīkoties ar iegādāto pamatlīdzekli, it kā tas būtu šī pamatlīdzekļa īpašnieks. Šis ir būtisks apstāklis, kas nošķir preču piegādi no finanšu darījuma. Šādos apstākļos abi norādītie darījumi veido vienu vienotu pakalpojumu un līdz ar to pamatlīdzekļa pārdošanu nevar kvalificēt kā preču piegādi.

Nav pamatots dienesta secinājums, ka norādītais Eiropas Savienības Tiesa spriedums nav attiecināms uz izskatāmo lietu. Šajā lietā Eiropas Savienības Tiesa norādīja, kādi apstākļi ir jāpārbauda, lai izdarītu secinājumu, vai darījums ir atzīstams par preču piegādi. Ņemot vērā, ka izskatāmajā lietā ir strīds, vai pieteicējas pamatlīdzekļa pārdošanas darījums ir kvalificējams kā preču piegāde, vai kā finanšu darījums, kas sastāv no diviem elementiem, tad Eiropas Savienības Tiesas atziņas ir izmantojamas arī izskatāmajā lietā.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst par pamatotu pieteicējas argumentu, ka arī no judikatūras atziņām izriet, ka pamatlīdzekļa pārdošana un naudas līdzekļu saņemšana atgriezeniska līzings gadījumā nav aplūkojama kā preču piegāde.

Par avansa maksājumiem

[14] Pieteicēja pieteikumā norāda, ka dienests nepamatoti pieteicējas apgrozījumā ir iekļāvis atbalsta mēnešos saņemtos avansa maksājumus.

Kā jau norādīts iepriekš, saskaņā ar Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likuma 41.panta pirmo daļu neto apgrozījums ir ieņēmumi no produkcijas vai preču pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas.

Atbilstoši Ministru kabineta 2015.gada 22.decembra noteikumu Nr.775 “Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likuma piemērošanas noteikumi” (turpmāk – Gada pārskatu noteikumi) 50.punktam ar pārskata gadu saistītos ieņēmumus no produkcijas vai preču pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas iekļauj peļņas vai zaudējumu aprēķina postenī “neto apgrozījums” likuma 41.panta noteiktajā kārtībā. Ieņēmumus no preču pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas neatkarīgi no maksājuma datuma un rēķina izrakstīšanas datuma uzskaita tad, kad ir izpildīti attiecīgie ieņēmumu uzskaites nosacījumi.

Gada pārskatu noteikumu 53.1.apakšpunkts paredz, ka ieņēmumus no preču pārdošanas uzskaita tad, ja preces (attiecīgos gadījumos – īpašumtiesības uz precēm), viss risks par to bojāšanos vai bojāeju un visi varbūtējie ieguvumi no šīm precēm (piemēram, ienākumi un vērtības pieaugums) ir nodoti pircējam. Atbilstoši noteikumu 54.punktam preču pārdošanu atzīst, ņemot vērā saimnieciskā darījuma saturu un būtību, nevis tikai juridisko formu. Ja sabiedrība patur nozīmīgus īpašuma tiesībām uz precēm raksturīgos riskus, darījums nav pārdošana un ieņēmumus neatzīst.

Turklāt šo noteikumu 59.punkts paredz, ka dāvanu karšu pārdošana uzskatāma par avansa maksājuma saņemšanu par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu. Ieņēmumus atzīst brīdī, kad pircējam apmaiņā pret dāvanu karti ir izsniegtas preces vai sniegti pakalpojumi.

No minētā apgabaltiesa secina, ka neto apgrozījumā iekļaujamie ieņēmumi netiek saistīti tikai ar izrakstītiem rēķiniem un saņemtiem maksājumiem, bet uzņēmumam ir piešķirtas tiesības vērtēt saimnieciskā darījuma saturu un būtību un tā izpildes pakāpi. No Gada pārskatu noteikumu 53.1.apakšpunkta izriet, ka ieņēmumus no preču pārdošanas uzskaita tad, kad preces ir nodotas pircējam, nevis kad ir veikts maksājums, tostarp avansa.

No minētā apgabaltiesa secina, ka Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likumā noteiktajā postenī “neto apgrozījums” nav iekļaujami pieteicējas saņemtie avansa maksājumi par preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, jo ieņēmumus atzīst tikai tad, kad ir veikta preču piegāde vai sniegts pakalpojums. Savukārt kamēr darījums, par kuru saņemts avansa maksājums, nav pabeigts, saņemtais maksājums tiek uzrādīts kā pieteicējas saistība pret pircēju, jo pieteicējai vēl ir pienākums piegādāt preci vai sniegt pakalpojumu.

[15] Apkopojot spriedumā norādīto, apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja atbalsta mēnešu apgrozījumā pamatoti nav iekļāvusi atgriezeniska līzīga darījuma rezultātā iegūtos naudas līdzekļus un no klientiem saņemtos avansa maksājumus par preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu.

[16] Apgabaltiesa konstatē, ka atbilstoši pieteicējas 2021.gada 25.marta iesniegumā (*lietas 1.sējuma 62.-66.lapa*) norādītajam pieteicējas apgrozījums 2021.gada janvārī bija 177 446,21euro, bet 2020.gada janvārī – 256 037,19euro, vidējais apgrozījums 2020.gada augustā, septembrī un oktobrī – 543 696,78euro. Tātad 2021.gada janvārī pieteicējas apgrozījums ir par 31 % mazāks, salīdzinot ar 2020.gada janvāra apgrozījumu, un par 67 % mazāks, salīdzinot ar vidējo apgrozījumu 2020.gada augustā, septembrī un oktobrī.

Atbilstoši pieteicējas 2021.gada 9.aprīļa iesniegumā (*lietas 2.sējuma 29.-31.lapa*) norādītajam pieteicējas apgrozījums 2021.gada februārī bija 162 995,87euro, bet 2020.gada februārī – 237 557,67euro. Tātad 2021.gada februārī pieteicējas apgrozījums ir par 31 % mazāks, salīdzinot ar /Datums I/ apgrozījumu, un par 70 % mazāks, salīdzinot ar vidējo apgrozījumu 2020.gada augustā, septembrī un oktobrī.

No minētā izriet, ka atbalsta mēnesī pieteicējas apgrozījums ir krities vismaz par 20 %, salīdzinot ar vidējo apgrozījumu 2020.gada augustā, septembrī un oktobrī, un apgrozījums krities vismaz par 30 %, salīdzinot ar apgrozījumu 2020.gada atbilstošajā mēnesī. Tādējādi pieteicēja kvalificējas atbalsta saņemšanai saskaņā ar Atbalsta noteikumu 4.2.1.apakšpunktu.

Saskaņā ar Atbalsta noteikumu 6.punktu atbalstu nosaka 60 % apmērā no uzņēmuma bruto darba algas (tai skaitā arī veiktās darba devēja valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas) kopsummas, par kuru samaksāti darba algas nodokļi 2020.gada augustā, septembrī un oktobrī, bet ne vairāk kā 100 000euro katrā atbalsta perioda mēnesī atsevišķi.

Atbilstoši pieteicējas iesniegumos norādītajai informācijai pieteicējas bruto darba algas kopsumma 2020.gada augustā, septembrī un oktobrī ir 179 471,32euro un 60 % no minētās summas ir 107 682,79 euro. Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējai ir tiesības saņemt atbalstu apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai 100 000 euro katrā atbalsta mēnesī.

[17] Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā konstatējami priekšnoteikumi pieteicējai labvēlīga administratīvā akta izdošanai, ar kuru tai piešķirtu atbalstu apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai par 2021.gada janvāri un februāri. Līdz ar to pieteicējas pieteikumi ir pamatoti un ir apmierināmi.

[18] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļā apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Tiesa konstatē, ka pieteicēja par abiem pieteikumiem kopā ir samaksājusi valsts nodevu 60 euro un valsts nodevu par apelācijas sūdzību 60 euro (*lietas 1.sējuma 10.lapa, 2.sējuma 7.lapa, 3.sējuma 33.lapa*).

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 12.februāra noteikumu Nr.85 “Kārtība, kādā administratīvajā lietā iemaksā, atmaksā un atlīdzina valsts nodevu un iemaksā un atmaksā drošības naudu” 13.punktu valsts nodevu atlīdzina mēneša laikā pēc pieteicēja iesnieguma saņemšanas iestādē Administratīvā procesa likuma 126.pantā minētajos gadījumos no tās iestādes budžeta līdzekļiem, kura attiecīgajā administratīvajā lietā bijusi pieaicināta atbildētāja pusē. Minēto noteikumu 14.punkts noteic, ka pēc tam, kad stājies spēkā tiesas nolēmums, kurā ir paredzēta valsts nodevas atlīdzināšana, pieteicējs iesniedz iestādē, kura attiecīgajā administratīvajā lietā bijusi pieaicināta atbildētāja pusē, iesniegumu par valsts nodevas atlīdzināšanu.

[19] Pirmās instances tiesas 2022.gada 14.aprīļaspriedums nav pareizs. Pirmās instances tiesa nepareizi ir interpretējusi tiesību normas un nav atbilstoši pārbaudījusi un novērtējusi pierādījumus lietā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 254.panta otrās daļas 1.punktu, 307. un 309.pantu, 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

apmierināt sabiedrības ar ierobežotu atbildību “/nosaukums A/” pieteikumus;

uzlikt par pienākumu Valsts ieņēmumu dienestam viena mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas izdot sabiedrībai ar ierobežotu atbildību “/nosaukums A/” labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru sabiedrībai ar ierobežotu atbildību “/nosaukums A/” tiktu piešķirts atbalsts apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai par 2021.gada janvāri un februāri;

piespriest no Latvijas Republikas par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību “/nosaukums A/”(reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, juridiskā adrese: /adrese/) samaksāto valsts nodevu 120euro.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese
D.Lubāne

Tiesnese
I.Juhņeviča-Knoka

Tiesnesis
O.Priedītis